

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

1

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

תובעת: א' א' (קטינה)
באמצעות אמה א' ט'

ע"י ב"כ עו"ד שירה טולדנו

נגד

נתבע: א' ח' א'

ע"י ב"כ עו"ד ליאת לב קליין
מינוי ע"פ חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972

2

3

פסק דין

4

5

6

1. עניינו של פסק הדין שלפניי הכרעה בתביעה למזונות קטינה שהוגשה באמצעות אמה (להלן: "האם"; "התובעת") כנגד אביה – הנתבע (להלן: "האב"; "הנתבע").

7

8

9

רקע עובדתי:

10

11

2. התובעת והנתבע (להלן שניהם: "הצדדים") ניהלו חיים משותפים החל משנת 2005 ונישאו זל"ז כדמו"י ביום 7.10.2010, לאחר גיור האם כדת וכדין. מנישואיהם נולדה להם ילדה אחת: א' ילידת ..., אשר הנה כיום בת כארבע שנים ועשרה חודשים (להלן: "הקטינה").

12

13

14

15

3. האב הינו אנימטור במקצועו והכשרתו, אך במהלך הנישואין עבד בעבודות מזדמנות שונות.

16

17

4. לאורך מערכת היחסים ובתחילת נישואי הצדדים, עבדה האם כמעצבת שיער במספרת XXX. עם סגירת המספרה בשנת 2012 לערך, עבדה כספרית שכירה במספרות שונות והחל משנת 2014 עובדת כספרית עצמאית השוכרת כיסא במספרה.

18

19

20

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1   5. בסמוך לאחר היכרות הצדדים, עבר האב להתגורר בדירתה השכורה של האם ב-X. הצדדים
2   המשיכו להתגורר בדירה זו גם לאחר נישואיהם. עם זאת, עם לידת הקטינה עלו הוריה של
3   האם מרוסיה, והצדדים עברו להתגורר עמם בדירה אחרת ב-Y.
4
- 5   6. עקב משבר שארע ביחסי הצדדים בסמוך ללידת הקטינה, בחודש אוקטובר 2011 לערך, עזב
6   האב את דירת המגורים המשותפת, כך שהאם והקטינה נותרו להתגורר בדירה זו יחד עם
7   הורי האם.
8
- 9   7. בשל חובות שצבר, מתנהל ביחס לאב תיק פשיטת רגל המתברר בפני כב' השופטת איריס
10   לושי- עבדי (פש"ר XXX). ביום 2.12.2014 ניתן צו לכינוס נכסיו של האב בגין חובות אשר
11   עומדים לטענתו על סך של כ- 400,000 ₪. לטענת האב, משלם צו תשלומים חודשי בסך של
12   400 ₪ לקופת הכינוס (ר' נ"יז לתצהיר העדות הראשית, ע' 24 ש' 16 לפרו' מיום 16.2.16).
13   יוער, כי בהתאם להחלטת כב' השופטת לושי- עבדי מיום 8.8.2015 ניתן היתר לניהול
14   התביעה דנן.
15
- 16
- 17   8. ביום 1.7.2014 הגישה האם כנגד האב את תביעת המזונות דנן וכן תביעה למשמורת על
18   הקטינה (תמ"ש 1932-07-14). במסגרת תביעת המזונות עתרה האם לחייב את האב במזונות
19   הקטינה בסך של 5,525 ₪ לחודש. בנוסף, ביום 13.7.2014 הגישה האם תביעה כספית
20   (תמ"ש 23297-07-14). בהמשך, הגיש האב ביום 10.8.2014 תביעה למשמורת על הקטינה
21   (תמ"ש 9133-08-14).
22
- 23   9. יצוין, כי במסגרת תביעת המשמורת הופנו הצדדים ליחידת הסיוע, אך מדו"ח מיום
24   28.7.2014 מאת עו"ס יחידת הסיוע, אורלי שור, עלה כי לאחר שבפגישה הראשונה בין
25   הצדדים סוכמו הסדרי ראייה, חזר בו האב מההסכמות. כן ציינה העו"ס כי לדברי האב הוא
26   אינו מוכן להתחייב למזונות מאחר והוא בהליכי פשיטת רגל וכי הצדדים אינם מצליחים
27   להגיע להסכמות בשום דבר ועניין.
28
- 29   10. ביום 29.7.2014 הגישה האם בקשה דחופה לפסיקת מזונות טרום זמניים.
30
- 31   11. ביום 10.8.2014 הגיש האב כתב הגנתו וכן תגובה לבקשה לפסיקת מזונות טרום זמניים.
32   במסגרתם טען, בין היתר, כי קיבל כתב מינוי מהלשכה לסיוע משפטי להגשת בקשה
33   להכרזתו כפושט רגל.
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

12. בעקבות הודעתו אודות הליך פשיטת הרגל, הוריתי לאב, להבהיר האם ניתן צו כינוס, בצירוף אסמכתא מתאימה. ואולם, חרף הוראותיי החוזרות בעניין, לא הגיש האב כל אסמכתא או החלטה אשר ניתנה במסגרת הליכי פשיטת הרגל.
13. לפיכך, ביום 31.8.2014 ועל מנת שלא להותיר את הקטינה ללא מזונות עד לקיום ישיבת קדם המשפט, הוריתי כי האב ישלם תשלום חד פעמי על חשבון מזונות הקטינה בסך של 3,000 ₪, זאת בשני תשלומים שווים, תוך שהובהר כי אין בסכום זה כדי להוות אינדיקציה לסכום המזונות שיפסק בסופו של יום.
14. ביום 23.10.2014 בשל שינויים ביומני נאלצתי לדחות את ישיבת קדם המשפט אשר הייתה אמורה להתקיים ביום 2.11.2014 והוריתי כי ישיבה זו תתקיים ביום 15.3.2015.
15. לאור דחיית ישיבת קדם המשפט הגישה האם ביום 26.10.2014 בקשה דחופה למתן החלטה בבקשה לפסיקת מזונות זמניים.
16. ביום 28.10.2014 ניתנה החלטתי בבקשה למזונות זמניים בה העמדתי את חיוב האב במזונותיה השוטפים של הקטינה על סך של 2,300 ₪ לחודש. בנוסף חיוב האב במחצית מהוצאות גן/צהרון של הקטינה וכן במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות.
17. ביום 17.11.2014 התגרשו הצדדים זמ"ז בגט פיטורין.
18. בישיבת קדם המשפט שנקבעה לצדדים ליום 15.3.2015 נשמעו טענות הצדדים בהרחבה בנוגע לכל אחת מהתובענות. בישיבה זו הסכימו הצדדים, לקבוע את הסדרי הראיה כך שהקטינה תשהה עם האב פעמיים בשבוע כולל לינה (בכל יום ב' וכן בכל יום ד') וכן בכל סופ"ש שני מיום שישי ועד מוצ"ש. בנוגע לתביעת המזונות, הודיע האב כי חודש וחצי טרם מועד הישיבה קיבל צו כינוס וניתנה לו הוראה שלא לשלם את סכום המזונות. לפיכך, הוריתי לאב להמציא לבית המשפט את צו הכינוס ולאם להגיש עתירה לביהמ"ש של פש"ר על מנת להתיר לה להמשיך את ההליכים בנוגע לתביעת המזונות והתביעה הכספית שהוגשה.
19. ביום 17.8.2015 הוגש תסקיר פקידת סעד מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית Y (להלן: "התסקיר"). בתסקיר ניתנה המלצה למשמורת משותפת של ההורים והרחבה של זמני השעות אצל האב- כך שאחת לשבועיים תשהה אצלו הקטינה בימי חמישי מסיום הגן ועד השעה 20:00 (בנוסף להסדרי הראיה עליהם סוכם בדיון מיום 15.3.2015).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1
2 20. ביום 7.9.2015 התקיימה ישיבת קדם משפט נוספת, במסגרתה קבעתי כי הסדרי הראיה של
3 האב עם הקטינה יקבעו כדלקמן: האב ישהה עם הקטינה פעמיים בשבוע בימים א' ו-ג'
4 מתום המסגרת החינוכית ועד למחרת. כמו כן, בימי ה' מתום המסגרת החינוכית ועד השעה
5 20:00 וכן בכל סופ"ש שני מיום ו' מתום המסגרת החינוכית ועד מוצ"ש בשעה 21:00, תוך
6 שהאב יעשה מאמץ להחזירה מוקדם יותר.
- 7
8 לעניין המזונות, הודיעה האם כי ביום 8.8.2015 קיבלה את אישור ביהמ"ש של פשיטת הרגל
9 להמשך ההליכים בתביעתה וכי ביהמ"ש קצב את סכום המזונות הזמניים בסך של 1,000 ₪
10 אותם ישלם האב ישירות לאם. עוד הודיעה האם כי ביהמ"ש של פשיטת הרגל לא אישר
11 להמשיך לנהל את התביעה הכספית, ולכן הוריתי על מחיקתה. בתום הישיבה, נקבעו
12 התובענות להוכחות ליום 1.2.2016 וכן ניתנו הוראות להגשת תצהירי עדות ראשית ותיק
13 מוצגים.
- 14
15 21. ביום 13.10.2015, לאור הסכמת הצדדים, נתתי תוקף של החלטה לחלוקת זמני השהייה של
16 ההורים עם הקטינה בחגים ובחופשות, בהתאם לדו"ח שהגישה פקידת הסעד.
17
18 22. ביום 2.11.2015 הגישה האם תצהיר עדות ראשית מטעמה וביום 7.12.2015 הגיש האב
19 תצהיר עדות ראשית מטעמו.
20
21 23. בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 16.2.2016 הגיעו הצדדים להסכמות בנוגע למשמורת
22 וחלוקת זמני השהייה של הקטינה אצל ההורים, והוחלט כי המשמורת על הקטינה תהא
23 משותפת לשני ההורים. לענייני חלוקת זמני השהייה סוכם כי אלו יהיו בהתאם להחלטותיי
24 מן הימים 7.9.2015 ו-13.10.2015. כן ניתנו לפקידת הסעד סמכויות לשנות או להרחיב את
25 הסדרי הראיה על פי שיקול דעתה המקצועי לתקופה של 12 חודשים. במהלך הדיון ניתן
26 להסכמות אלה תוקף של פסק דין.
27
28 24. בנוגע לתביעה למזונות נחקרו הצדדים ובתום הדיון הוריתי על הגשת סיכומים בכתב.
29
30 25. לאחר הגשת סיכומי הצדדים, בשלה העת למתן פסק הדין.
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

מזונות קטינים – מתווה נורמטיבי :

- 1
2
3
4 26. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) התשי"ט-1959 קובע כדלקמן: **"אדם חייב**
5 **במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי**
6 **החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה"**.
- 7
8 27. הלכה פסוקה היא, כי על פי הדין העברי אב חייב במזונות ילדיו עד גיל 6 מן הדין ולאחר גיל
9 6 ועד גיל 15 – מתקנת חכמים. חיוב האב על פי הדין ועל פי התקנות הוא לצרכים
10 ההכרחיים של הילדים. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי במסגרת צרכיהם ההכרחיים
11 של הילדים נכללות הוצאות מזון, ביגוד ומדור (מקום מגורים והוצאות אחזקתו), חינוך
12 בסיסי (לא כולל חוגים וכינוצ"ב) ובריאות (ראה ע"א 328/72 **לנגל נ. לנגל**, פ"ד כז (2) 470,
13 474; וע"א 2312/90 **קחואר נ. קחואר**, פ"ד מה (3) 33, 34-35).
- 14
15 28. מעבר לחובה מינימאלית זו, חייב האב לספק לילדיו אמצעים לשם קיום רמת החיים, אשר
16 הם הורגלו אליה, או שהם ראויים לה. חובה זו נובעת מדיני הצדקה. לעניין החיוב מדין
17 צדקה שווים האב והאם, וחיובם תלוי ביכולתם, כאשר על בית המשפט לשקול בין יתר
18 שיקוליו גם את השתכרותה של האם וגם את השתכרותו של האב (ראה ע"א 591/81 **פורטוגו**
19 **נ' פורטוגו**, פ"ד לו (3) 449 (להלן: **"פרשת פורטוגו"**; ע"א 210/82 **גלבר נ' גלבר**, פ"ד לח (2)
20 14; ע"א 398/83 **דלי נ' דלי**, פ"ד לח (3) 613; ע"א 135/80 **בכור נ' בכור**, פ"ד לו (2) 358);
21 בע"מ 5750/03 **אוחנה נ' אוחנה**, (פורסם בנבו, 8.6.05); בע"מ 2433/04 **צינובוי נ' צינובוי**
22 (פורסם בנבו, 2.10.05); ע"א 180/80 **תמיר נ' תמיר**, פ"ד לד (4) 499; ע"א 302/80 **אגלזיאס**
23 **נ' אגלזיאס**, פ"ד לד (4) 529 (להלן: **"פרשת אגלזיאס"**)).
- 24
25 29. לגבי ילדים מגיל 15 ועד 18 נקבע כי החיוב של האב במזונות הוא מדין צדקה בלבד. לעניין
26 זה נפסק שילד אשר לומד ואין לו מקורות כספים משל עצמו, אין לראותו כבעל יכולת
27 לפרנס עצמו וחייב האב לזונו (ר' **פרשת פורטוגו**, 454 ובעמ' 457; ע"א 210/82 **גלבר נ. גלבר**,
28 פ"ד לח (2), 14, 21-22; 393/83 **דלי נ. דלי**, פ"ד לח (3) 613; ע"א 135/80 **בכור נ. בכור**, לו (2)
29 358, 360). באשר לתקופת השירות הצבאי הסדיר קובעת ההלכה הפסוקה הנחה עובדתית
30 שילדים בישראל תלויים בהוריהם עד לסיום שירותים הצבאי ובתקופה זו פוחתת תמיכת
31 ההורים בילדיהם החיילים לכדי שליש מהסכום ששולם קודם לכן (ע"א 4480/93 **פלוני נ'**
32 **פלונית**, פ"ד מח (3) 461, 476-484).
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

30. תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי (ראה: ע"א 687/03 **מזור נ' מזור**, פ"ד לח (3) 29, 33; ע"א 130/85 **כהן נ' כהן**, פ"ד מ (1) 69; ע"א 613/85 **שגב נ' שגב**, פ"ד לט (3) 825; תמ"ש (טבי) 12107-04-10 **ס.ג. נ' ע.ג.** (פורסם בנבו, 25.1.11); תמ"ש (חד"י) 1320/01 **ע.א. ואח' נ' ע.י.** (פורסם בנבו, 18.10.06). בהקשר זה ובמקום שלא מובאות ראיות או במקרה של בעייתיות הנעוצה בדיות ראיות, קובעת הפסיקה, כי צרכיו הכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בידעה כללית שיפוטית, עומדים כיום על סכום של 1,400 - 1300 ₪ לחודש ללא מדור והוצאות מדור (עמ"ש (תי"א) 1180-05-14 **א.א' נ' מ.א.** (פורסם בנבו, 26.3.15), בעמ' 4).
31. הפסיקה הטילה חיוב גם על אבות נעדרי כושר השתכרות לזון את ילדיהם (כך בנוגע לאב המרצה עונש מאסר (תמ"ש (חד"י) 3710/06 **ש.ח. נ' ר.ג.** (פורסם בנבו, 10.4.07); וכך בנוגע לאב נרקומן הנעדר יכולות השתכרות (ת.א. (תי"א) 4679/91 **יצחק נ' יצחק**, תק-מש 92 404). כמו כן קבע בית-המשפט העליון כי יש להשאיר סכום סביר למחייתו של האב החב במזונות (רע"א 4905/98 **גמזו נ' ישעיהו**, פ"ד נה (3) 360).
32. אשר לגובה המזונות קובעת הפסיקה, כי שיעור המזונות ייקבע לאחר שנקבע החיוב במזונות ההכרחיים, על פי מעמדו הכלכלי של האב שכן: **"קביעת דמי המזונות נעשית על יסוד הצבתם זה לצד זה של מספר נתוני יסוד, אשר ביניהם קיימת בדרך כלל זיקה. כך, חייב בית המשפט לקבוע מה הם צורכיהם של הקטינים התובעים את מזונותיהם, ומהו כושר השתכרותו של החייב במזונות"** (ע"א 180/80 **תמיר נ' תמיר**, פ"ד לד (4) 499, 501-502; פרשת אגלזיאס לעיל בעמ' 529). עוד קבעה הפסיקה כי חובת אב בתשלום המזונות נמדדת לא רק לפי השתכרותו אלא גם לפי יכולתו ממקורות אחרים ובעיקר תוך התחשבות בנכסים נזילים (ראה: רע"א 130/83 **פרייס נ' פרייס**, פ"ד לח (1) 721 (1984)).
33. בבע"מ (תי"א) 1167/07 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו) בסעיף 27 נקבע האופן שבו ייקבע שיעור המזונות תוך התחשבות בשיקולים השונים כדלקמן:
- "על מנת לבחון נסיבותיו של מקרה זה או אחר, יש להתחשב, בין השאר, בשיקולים הבאים: צרכי הקטין לרבות צרכיו הבסיסיים, צרכיו המיוחדים וגילו. הכנסת כל אחד מהוריו הן בפועל והן הכנסה פוטנציאלית, הן הכנסות מעבודה והן הכנסות ממקורות נוספים לרבות כספים או רכוש העומד לזכותו של כל אחד מההורים [בע"מ 2433/04 **פלוני נ' פלונית** (פורסם בנבו), 2.10.05] והפסיקה המובאת שם]. בנוסף, אשר נקבע בכל הקשור לנושא המשמורת והסדרי הראיה. כמובן, שקיימים שיקולים נוספים, בהתאם לכל מקרה ומקרה"**.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

1
2 פרמטר נוסף שיש להביא בחשבון בפסיקת המזונות ההכרחיים הינו חלוקת זמני השהייה .34
3 בין ההורים. כפי שנפסק לאחרונה בעמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. (פורסם בנבו, 26.3.15)
4 מפי כב' השופט שוחט:
5

6 "זמני השהות של האב עם ילדיו, שהמשמורת עליהם נמסרה לאם, אמורים
7 להילקח בחשבון עת מחייבים אותו במזונותיהם ובסיפוק צרכי מדורם. כשהילדים
8 שוהים עם האב פעמיים בשבוע ללא לינה או עם לינה וכל סוף שבוע שני, קצר או
9 ארוך, גם אז יש לקחת בחשבון במסגרת חיוב במזונות את העובדה כי במהלך
10 פרקי זמן אלה הוא נושא ישירות במזונותיהם. קל וחומר במשמורת משותפת בה
11 זמני השהות של הילדים עם כל אחד מההורים שווים. עם זאת, בכל הסדר
12 משמורת, גם במשמורת משותפת, יש לקבוע את המזונות בהתאמה לדין האישי,
13 כדין המחייב בנושא זה (בהתאם להוראות חוק המזונות וככל שלחייב יש דין
14 אישי שאינו פוטר אותו מתשלום) כפי שנתפרש בפסיקתו של בית המשפט
15 העליון, וזאת לא רק כאשר הכנסות ההורים זהות, אלא גם כשיש פער בהכנסות
16 ביניהם" (שם, בפסקה 8).
17

18 לפיכך, לאור כל האמור לעיל, עולה כי פסיקת המזונות מהווה איזון של מכלול שיקולים .35
19 כאשר האיזון יעשה בשים לב להכנסות ההורים בפועל, צרכי הקטינה וחלוקת הצרכים בין
20 ההורים לאור הסדרי השהייה ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.
21

התשתית הראייתית:

22
23
24 התשתית הראייתית אשר הונחה לפתחי אינה מספקת – הן מצד התביעה והן מצד ההגנה. .36
25 כך מצד התביעה לא הובאו ראיות כדבעי להוכחת הכנסת האם וצרכיה הנטענים של
26 הקטינה וכל שצורף הוא דו"ח רו"ח שנתי, קבלות וחשבונות תקופתיים בתפוזרת. כך גם
27 מצד ההגנה לא הובאו ראיות ביחס להכנסתו הנטענת של האב כמו גם ראיות המוכיחות את
28 טענותיו בנוגע להכנסתה הגבוהה של האם וכן לא סופקו אסמכתאות להפרכת הצרכים
29 הנטענים של הקטינה, כל זאת כפי שיפורט להלן.
30

31 על תפקידו של בית המשפט בבואו לקבוע את הממצאים הרלבנטיים בכגון דא יפים דבריו .37
32 של כב' השופט שמגר (כתוארו דאז) **בפרשת אגלזיאס** לעיל, בעמ' 531:
33

34 "פשוט וברור הוא כי יכול וקביעת הממצאים האמורה (הכוונה – לצרכי הקטין
35 ויכולת ההשתכרות של האב – ו.ש.פ.) תיעשה למרות ראיות סותרות, תוך נקיטת
7 מתוך 23

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

1 עמדה מצד בית-המשפט לאמינותן של שתי הגרסאות הנוגדות; יתרה מזאת,
2 בית-המשפט יכול להשלים ולהעריך נתונים על יסוד המסקנות העולות מאלו
3 שהובאו לפניו, גם אם אין לגבי כל פרט ופרט נתון מספרי מדוייק. אולם ראוי
4 ורצוי הוא כי דעתו המסכמת של בית-המשפט תלבש צורה של קביעת ממצא
5 בענין סכום ההשתכרות, מחד גיסא, ובענין היקפם הכספי של צורכי הזכאים
6 למזונות, מאידך גיסא, שהרי פרט לנסיבות יוצאות דופן, שאין צורך לפרטן כאן,
7 יש זיקה ישירה בין כושר ההשתכרות של פלוני לבין גובה הסכום אותו ניתן
8 לקצוב למזונותיהם של הזכאים לכך (ע"א 403/79 לויטס נ' לויטס (לא פורסם)),
9 וראוי שנתונים אלו יהיו בהירים ומובנים.

10
11 לשם הסרת ספק ייאמר, כי כאשר אין אפשרות לקבוע ממצא מדוייק וחד משמעי,
12 יכול בית-המשפט לקבוע מסקנה באשר להכנסה המינימלית המסתברת או באשר
13 לסכומים שהם תחומיו של מתח הכנסה, אך כאמור לעיל, מן הראוי כי שמיעת
14 הראיות תסתיים בקביעתו של סכום, אשר לאור מהותו גם ניתן להטיל חיוב כספי
15 מוגדר".

יכולתו הכלכלית של האב:

16
17
18
19 38. כיום האב בן כ- 43 שנים.

20
21 39. בתקופת הנישואין עבד האב בעבודות מזדמנות שונות. כך לדוגמא, עולה כי בשנת 2010,
22 טרם הולדת הקטינה, עבד כשכיר והרוויח משכורת ממוצעת של 7,400 ₪ ברוטו לחודש (ר'
23 טופס 106 נ/י"ט לתצהיר העדות הראשית מטעם האב). בכתב הגנתו, טען האב כי בשנת
24 2013 לערך פוטר מעבודתו במסעדה וכי הוא עובד כברמן במסעדה ומקבל תלוש שכר של
25 1,000 ₪ בלבד. כן טען האב כי הוא אנימטור במקצועו ובהכשרתו, וכי עבודתו בתחום זה
26 אינה קבועה ומסודרת והכנסתו ממנה מגיעה עד לסך של 1,500 ₪ לחודש. בתצהיר העדות
27 הראשית מטעמו, חזר האב על הטענה לפיה אין לו הכנסות קבועות משכר וכי כל בכנסותיו
28 ב-12 החודשים האחרונים (נכון למועד הגשת התצהיר) הן הכנסות ספורדיות משכר אומנים
29 (ראו: ס' 48 לתצהיר העדות הראשית).

30
31 40. לכתב הגנתו לא צירף האב את תלושי השכר מעבודתו כברמן כפי הנדרש ממנו. בנוסף,
32 האסמכתאות היחידות שצירף האב לעניין הכנסותיו מעבודתו כאנימטור הן הודעות רשות
33 המיסים בדבר קביעת שיעור הניכוי מתשלום שכר אומנים לשנות מס 2013 ו-2014. יצוין כי
34 מהודעות אלה לא ניתן ללמוד דבר ביחס להכנסות האב מעבודתו זו ולכן, ככל ועבד כעצמאי
35 בתקופה זו, היה עליו להמציא אישור מתאים מרואה חשבון בנוגע להכנסותיו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1
2 תצהיר העדות הראשית של האב הוגש לאחר שהחל בהליך פשיטת הרגל ולאחר שניתן צו
3 הכינוס בעניינו. לפיכך, צירף האב לתצהירו דו"ח הכנסות והוצאות כפי שאושר לטענתו ע"י
4 הכנ"ר לחודשים 12.2014 ועד 12.2015 (נ/י"ז). ואולם, בניגוד לנדרש ממנו, לא צירף האב כל
5 מסמך המאמת את הכנסותיו הנטענות ואת מקורן ואף לא את אישור הכנ"ר לדיווח שהגיש.
6 הכנסותיו של האב בהתאם לדו"חות הנם כמפורט להלן: חודש דצמבר 2014 - 6,500 ₪ ;
7 חודש ינואר 2015 - 5,000 ₪ ; חודש פברואר 2015 - 4,500 ₪ ; חודש מרץ 2015 - 2,200 ₪ ;
8 חודש אפריל 2015 - 3,100 ₪ ; חודש מאי 2015 - 5,900 ₪ ; חודש יוני 2015 - 3,000 ₪ ; חודש
9 יולי 2015 - 5,900 ₪ ; חודש אוגוסט 2015 - 5,500 ₪ ; חודש ספטמבר 2015 - 4,000 ₪ ; חודש
10 אוקטובר 2015 - 15,600 ₪ ; חודש נובמבר 2015 - 3,600 ₪ ; סה"כ ממוצע 5,400 ₪ לחודש.
11
12 יש לציין כי בחקירתו הנגדית העיד האב כי בחודשים שקדמו למועד הדיון פתח עסק עצמאי
13 בתחום האנימציה וכי הוא משתכר סך של 5,000 ₪ לחודש בממוצע, ולמעשה אף יותר מכך
14 (ר' עמ' 27 ש' 14 לפרו'). עוד ציין האב כי יש חודשים בהם הוא יכול להרוויח 10,000 ₪ וכי
15 השאיפה שלו היא להגדיל את ההכנסה ו"להרוויח כמה שיותר" (עמ' 22 ש' 16-29 לפרו'
16 מיום 16.2.2016).
17
18 יודגש, כי גרסת האב לעניין גובה הכנסותיו כיום הועלתה מבלי שהובאה כל ראיה שיש בה
19 כדי לתמוך בטענתו, כגון חשבוניות מס בגין העבודות שביצע, והיא נותרה בבחינת עדות
20 יחידה כמשמעה בס' 54(2) לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971.
21
22 האב טוען שהוא משלם סך חודשי של 2,900 ₪ לשכר דירה, 1,500 ₪ למזונות, 400 ₪ לקופת
23 הכינוס, קונה לקטינה בגדים, מוצרי היגיינה, אוכל, ולוקח אותה לטיולים, חוגים והצגות
24 (עמ' 25, ש' 4-5 לפרו'). מנגד, טוען האב כי איננו יכול לעמוד בכל הוצאותיו החודשיות וכי יש
25 לו חובות ארנונה ולבעלת הבית, ולכן הוא נתמך בבני משפחה שמסייעים לו בשעת הצורך
26 (עמ' 25 ש' 21-22 לפרו'). מעיון בדו"ח ההוצאות אותו הגיש לכנ"ר עולה כי לאב הוצאות
27 חודשיות בסך ממוצע של 5108 ₪ לחודש (על פי הפירוט הבא: חודש דצמבר 2014 - 6,455 ₪ ;
28 חודש ינואר 2015 - 5,090 ₪ ; חודש פברואר 2015 - 4,197 ₪ ; חודש מרץ 2015 - 2511 ₪ ;
29 חודש אפריל 2015 - 2,777 ₪ ; חודש מאי 2015 - 5,737 ₪ ; חודש יוני 2015 - 2913 ₪ ; חודש
30 יולי 2015 - 5,776 ₪ ; חודש אוגוסט 2015 - 5,286 ₪ ; חודש ספטמבר 2015 - 4,001 ₪ ; חודש
31 אוקטובר 2015 - 10,247 ₪ ; חודש נובמבר 2015 - 6,313 ₪). מהאמור לעיל עולה כי הכנסותיו
32 הנטענות של האב מספיקות בקושי לכיסוי הוצאותיו הנטענות וכי, כפי שהעיד בחקירתו,
33 הוא מתקשה לעמוד במלוא התשלומים החודשיים הנדרשים ממנו ללא קבלת סיוע מבני
34 משפחתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1
2 45. נוכח זאת, תמוה בעיני שאדם צעיר ובריא, בעל הכשרה מקצועית, משתכר לטענתו
3 מסכומים זעומים ומהכנסות ספורדיות ואינו עושה מאמצים משמעותיים יותר למצות את
4 מלוא פוטנציאל ההשתכרות שלו או לייצר הכנסה קבועה ויציבה. זאת חרף העובדה כי
5 המדובר באדם השרוי בחובות כבדים אשר עובר לקציבת המזונות בתיק הפש"ר בחודש
6 אוגוסט 2015 (וטרם ניתן צו הכינוס) לא שילם כספים בגין מזונותיה של בתו הקטינה
7 ולטענת האם כמעט ולא סייע בהוצאות גידולה (ר' לדוגמא עמ' 4 לסיכומי האם).
8
9 46. ואולם, משמיעתו בדיון שהתקיים ביום 16.2.2016 התרשמתי כי בתקופה האחרונה פועל
10 האב לשיפור מצבו הכלכלי ולהגדלת הכנסותיו. כך, העיד כאמור האב כי נכון להיום יש לו
11 עסק עצמאי וכי ישנם חודשים בהם הוא מרוויח 10,000 ₪. עוד התרשמתי כי בתקופה
12 האחרונה האב אינו מתנער מחובותיו ההוריות ומקפיד על תשלומי המזונות כפי שאלו
13 נקצבו לו ע"י ביהמ"ש של פשיטת הרגל.
14
15 47. בנסיבות אלו, בשים לב להכנסתו של האב בחודשים האחרונים, ולשאיפתו להרוויח סכומים
16 גבוהים יותר מעסקו החדש בעתיד – אני מעריכה את פוטנציאל ההשתכרות של האב בסך
17 של כ – 7,500 ₪ נטו לחודש לכל הפחות. אציין כי גם אם בפועל הכנסתו של האב אינה
18 קבועה או שונה במידה כזו או אחרת מההכנסה אשר קבעתי, הנני סבורה כי יכולתו
19 הכלכלית של האב מאפשרת לו לעמוד בתשלום המזונות אותם אפסוק עבור הקטינה.
20
21 **יכולתה הכלכלית של האם :**
22
23 48. כיום האם בת כ-35 שנים.
24
25 49. האם הינה מעצבת שיער במקצועה. לאורך החיים המשותפים ובתחילת נישואי הצדדים,
26 עבדה התובעת כמעצבת שיער במספרת XXX. עם סגירת המספרה בשנת 2012 לערך, החלה
27 לעבוד כספרית שכירה במספרות שונות והחל משנת 2014 עובדת כמעצבת שיער עצמאית
28 השוכרת כיסא במספרה.
29
30 50. אין חולק כי בניגוד לאב, האם עבדה והשתכרה באופן רציף כל שנות חייה המשותפים עם
31 האב ושבה לעבוד מיד לאחר סיום חופשת הלידה של הקטינה.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

51. האם חיה עם הוריה הפנסיונרים ועם הקטינה בדירה שכורה בת 3 חדרים ב-Y. דמי השכירות החודשיים עומדים על סך של 5,500 ₪ (נ/ח לתצהיר האם). עם זאת, האם העידה כי הוריה מקבלים עזרה בשכר הדירה בסך 400 ש"ח לחודש ולכן דמי השכירות עומדים בפועל על סך של 5,100 ₪ לחודש (ר' עמ' 21 לפרו' בשי' 9-7).
52. לכתב התביעה, צירפה האם תלושי שכר מתקופת היותה שכירה במספרת YYY (בחודשים 3.2013 עד 2.2014) לפי הפירוט שלהלן: חודש מרץ 2013 – 7,179 ₪ נטו; חודש אפריל 2013 – 7,112 ₪ נטו; חודש יוני 2013 – 6,827 ₪ נטו; חודש יולי 2013 – 7,128 ₪ נטו; חודש אוגוסט 2013 – 7,564 ₪ נטו; חודש ספטמבר 2013 – 7,168 ₪ נטו; חודש אוקטובר 2013 – 6,299 ₪ נטו; חודש נובמבר 2013 – 3,494 ₪ נטו (עבור 11 ימי עבודה בלבד); חודש דצמבר 2013 – 7,679 ₪ נטו; חודש פברואר 2014 – 6,072 ₪ נטו. סה"כ ממוצע 6652 ₪ נטו לחודש. יוער, כי האם צירפה 10 תלושי שכר בלבד, ולא 12 כנדרש, וכן תלושי השכר שצורפו לא היו רציפים, כך שחסר תלוש שכר עבור חודש מאי 2013 וחודש ינואר 2014.
53. לתצהיר העדות הראשית מטעמה הגישה האם דו"ח רווח והפסד חתום ע"י רואה החשבון נ' א' לשנים 2014 ו-2015. לפי הדו"ח, בשנת 2014, עת יצאה לדרכה העצמאית, הייתה לאם הכנסה ממוצעת של 2,664 ₪ נטו לחודש, ובשנת 2015 (חודשים ינואר- אוגוסט בלבד) הכנסה ממוצעת של 5,111 ₪ נטו לחודש (ר' נ/ט לתצהיר האם).
54. עוד טוענת האם, כי לאחר פרידת הצדדים, חשבון הבנק שלה נותר ביתרת חובה והיא נאלצה ליטול הלוואה בסך 72,000 ₪ אשר את החזריה היא משלמת עד היום. בתצהיר העדות הראשית מטעמה טענה כי נותרה בחוב הלוואה בסך 50,000 ₪ אותו היא מחזירה בתשלום חודשי של 1,500 ₪ וצירפה תדפיס מבנק הפועלים המאשר את גובה ההלוואה הנטענת (נ/ב לתצהיר).
55. מנגד, טוען האב כי דו"חות רואה החשבון אותם הגישה האם אינם מייצגים את הכנסתה האמיתית וכי האם לא הגישה לתצהירה את האסמכתאות הנדרשות להוכחת מצבה הכלכלי כדוגמת תדפיסי תנועה של חשבונות בנק וכרטיסי אשראי. יצוין כי גרסת האב באשר להכנסתה הנטענת של האם אינה עקבית. כך, בכתב הגנתו טען האב כי הכנסותיה של האם עומדות על סך חודשי של 18,000 ₪ שכן היא משתכרת מעבודתה במספרה סך של 9,000 ₪ וכן סך נוסף של 9,000 ₪ מעבודות ספרות נוספות שהיא מבצעת בביתה (ר' ס' 38 ט' לכתב הגנתו). בתצהירו, משנה האב את גרסתו וטוען רק כי לפני יציאתה לחופשת לידה הרוויחה האם כ-9000 ₪ שכר עבודה מוצהר כמעצבת שיער ועוד כ-5000 ₪ בחודש הכנסה "לא מדווחת" (ר' ס' 11 לתצהירו). בסיכומיו, טוען האב כי הכנסותיה המדווחות של האם אינן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 עומדות במבחן השכל הישר' ומסביר כי חישוב הכנסתה היומית הממוצעת של האם הינו
2 473 ₪, סכום שהינו שווה ערך לתספורת אחת בלבד כולל צבע, במספרות באזור בו עובדת
3 האם במשרה מלאה. עוד טען האב כי האם הציגה מצגי שקר לביהמ"ש אודות הכנסותיה,
4 אינה מדווחת על עבודה ביתית ואף עומדת לרכוש דירה (ר' ס' 22 ו- 35 לסיכומיו).
- 5
6 לעניין ההלוואה טוען האב כי החובות עליהם מצהירה האם הינם חובות עבר אשר גילגלה
7 במשך השנים ואינם נובעים מהוצאותיה בגין התקופה שלאחר הולדת הקטינה (ר' ס' 16
8 לתצהירו ועמ' 22 לפרו' הדיון ש' 1).
- 9
10
11 56. כבר עתה ייאמר כי האב לא הוכיח טענתו בנוגע להכנסותיה הגבוהות של האם בעבר או
12 בדבר העלמת הכנסות בהווה. ויודגש, כי בהחלטתי מיום 28.10.14, במסגרתה נפסקו
13 מזונותיה הזמניים של הקטינה, הובהר כבר כי טענתו של האב בכתב הגנתו לא הוכחה
14 כדבעי ונטענת ללא ביסוס (ר' בס' 34 להחלטתי הנ"ל).
- 15
16 57. באשר לכך יפורט, כי האב אומנם צירף לתצהיר עדותו הראשית טופס 106 על שם האם
17 לשנת 2010, ממנו עולה לכאורה כי משכורתה של האם במספרת "XXX" בשנה זו עמדה על
18 7,751 ₪ נטו, אך ברי כי מסמך זה אינו מוכיח דבר באשר למשכורתה הנוכחית כעצמאית
19 ואף אינו תומך בטענותיו לפיהן לאם הכנסות גבוהות הרבה יותר.
- 20
21 58. כן אציין כי גם טענת האב לעניין מיחזור ההלוואה לא הוכחה וממילא אינה רלוונטית
22 לענייננו. תדפיסי תנועות החשבון של האם מהשנים 2009-2011 אותם צירף האב לתצהיר
23 העדות הראשית אכן מצביעים על כך שהאם לקחה הלוואות טרם הולדת הקטינה, ואולם
24 בחקירתה הסבירה האם כי לאחר הולדת הקטינה נקלעה לחובות ונאלצה לקחת הלוואה
25 נוספת בסך כ- 70,000 ₪ כדי להסדירן (עמ' 22 לפרו' ש' 6-1).
- 26
27 59. לסיום, אציין כי השתכנעתי מכנות דבריה של האם, אשר סיפרה בחקירתה כי : "לולא
28 הורי לא יודעת איך הייתי שורדת. כאשר האדון עזב את הבית נסגרו לי כל חשבונות הבנק.
29 את ההלוואות של החשבון בנק אני משלמת עד היום." (עמ' 14 לפרו' ש' 30-28).
- 30
31 יתר על כן, העובדה כי האם מתגוררת בדירה קטנה בת 3 חדרים ביחד עם הוריה והקטינה,
32 ואף חולקת עד היום חדר אחד עם הקטינה (עמ' 20 לפרו' ש' 17), אינה תומכת בטענה כי
33 הכנסותיה של האם גבוהות באופן מיוחד.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שעסק עצמאי לעיצוב שיער במרכז X עשוי להיות רווחי
2 ביותר. לפיכך, גם אם אקבל את טענתה של האם בדבר הכנסה חודשית ממוצעת של כ-
3 5,000 ₪ לחודש בלבד, אני סבורה כי לאם פוטנציאל השתכרות גבוה יותר עם התבססות
4 העסק העצמאי שהקימה.
5
- 6 61. בנסיבות אלו, אני מעמידה את הכנסתה של האם על סך של 7,000 ₪ נטו לחודש. בסכום זה
7 יש גם כדי לשקף גם את פוטנציאל השתכרותה של האם וגם את העובדה כי סכום זה משקף
8 את ממוצע הכנסותיה בתקופה בה עבדה כשכירה (כך שתמיד תוכל לחזור למתכונת העסקה
9 זו).
10
- 11 62. אציין כי לצדדים אין כספים או זכויות רכושיות שנצברו בתקופת החיים המשותפים ולכן
12 אין לקחת פרמטרים אלו בחשבון בפסיקת המזונות.
13
- 14 **צרכי הקטינה:**
15
- 16 63. כאמור, עסקינן בבבת קטינה אחת: הבת א' א' כבת ארבע שנים ועשרה חודשים.
17
- 18 64. בכתב התביעה הועמדו צרכי הקטינה, ללא הוצאות מדור והחזקתו, על סך כולל של 3,115
19 ₪ לחודש. בנוסף, נעתר לחייב את האב בתשלום דמי טיפול בקטינה, הוצאות חינוך עתידיות
20 והוצאות חינוך חריגות, הוצאותיה הרפואיות החריגות של הקטינה וכן בהוצאות חריגות
21 אחרות.
22
- 23 65. בתצהיר עדותה הראשית עדכנה האם את צרכי הקטינה והעמידה אותם על סך של 2,920 ₪
24 (ללא הוצאות חינוך, הזנה, קייטנה וצהרון אליהם אתייחס בהמשך) כאשר השינוי נובע
25 מהפחתת סך של 440 ₪ עבור מטרנה וטיטולים, הפחתת הסכומים שהועמדו לצורך ביגוד
26 והנעלה (מ- 600 ₪ ל- 450 ₪), נסיעות (מ- 200 ₪ ל- 100 ₪) מוצרי היגיינה (מ- 300 ₪ ל- 200
27 ₪) והצגות, פעילות וגיימבורי (מ- 300 ₪ ל- 200 ₪) והוספת הוצאות נוספות וביניהן קופת
28 חולים (130 ₪), ימי הולדת ומתנות (200 ₪) וחוג תיאטרון (190 ₪). בסיכומיה עדכנה האם
29 פעם נוספת את צרכי הקטינה והעמידה אותם על סך של 2,730 ₪, תוך הפחתת ההוצאה בגין
30 חוג תיאטרון והוספת ההוצאה הנ"ל לדרישת תשלום עצמאית עבור מחצית עלותם של
31 שלושה חוגים שונים בסך כולל של 570 ₪.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

66. מנגד, בכתבי טענותיו הכחיש האב את צרכי הקטינה וטען כי אינם נתמכים באסמכתאות מתאימות ואינם תואמים את צרכי הקטינה בפועל. כך למשל, בעוד שהאם העמידה חיובים בסך 900 ₪ בגין הוצאות מזון, טען האב כי הקטינה מקבלת הזנה מלאה בגן ובצהרון כולל ארוחה חמה ולכן הוצאות אלה מנופחות. עוד טען האב כי הוצאות ביגוד והנעלה, צעצועים וספרים, מוצרי היגיינה, תרופות וקופת חולים מנופחות ולא סבירות (לעניין קופת החולים ציין כי עלות ביטוח חודשית לתוכנית כללית מושלם בה מבוטחת הקטינה הינה 5.5 ₪ בחודש בלבד). עם זאת, האב לא הציג מסמכים על מנת לתמוך את טענותיו בעניין זה.
67. בעניין זה, אקדים ואומר, כי מצאתי שצרכיה הנתענים של הקטינה לא הוכחו כדבעי. כך, כל שצורף לכתב התביעה הוא תדפיס חשבון הבנק של התובעת עבור התקופה שבין חודש אפריל 2011 ועד חודש יוני 2014 (אך התובעת עצמה טענה בכתב התביעה כי היא הפסיקה להתנהל מחשבון בנק זה והוא משמש לתשלום ההלוואה בלבד); תדפיס חשבון בנק של הורי האם מחודש ינואר 2012 ועד חודש מאי 2014; דא עקא, תדפיסים אלו כוללים גם את תקבולי וחיובי הורי האם, וממילא אינם כוללים פירוט באשר למהות ההוצאות, ולכן לא ניתן ללמוד מהם דבר על צרכי הקטינה עצמה. עוד יצוין כי בכתב התביעה טענה האם כי תצרף בהמשך תדפיסים של כרטיסי אשראי עם פירוט הוצאותיה השונות על צרכי הקטינה, אך למעשה תדפיסים אלו לא צורפו מעולם. כך גם לתצהיר עדותה הראשית של האם צורפו אך ורק קבלות חלקיות בתפזורת (נ-ג-ז), ולא הוצגה בפני תמונה שלמה והולמת של צרכי הקטינה.
68. זאת ועוד, יצוין, כי בניגוד לדין המפורט לעיל, לא נערכה הבחנה בין צרכיה ההכרחיים של הקטינה בהם חב האב במלואם, לבין צרכיה מדין צדקה בהם חלה החובה על ההורים, והיא מוטלת על "אמיד כלפי נצרך עד כדי מחסורו". באשר לסיווג של צרכים הכרחיים לעומת צרכים מדין צדקה פירט כב' השופט י. גייפמן בתמ"ש (ת"א) 13990/96 פלונית ואח' נ' אלמוני (פורסם במאגרים, 24.6.96), כך: "חופשה, בילויים, דמי כיס, חלקה של הקטינה בהוצאות רכב, עוזרת בית, מטפלת, חוגים, כבלים, חסכון לילדה, שמרטף, מתנות לימי הולדת וכדומה, אינם בגדר "צרכים הכרחיים"... הוצאות חינוך הינם צרכים חיוניים אולם לא צרכים בסיסיים ממש של קיום. לפיכך, יש לאפשר העברתם מהמעגל הראשון של צרכים הכרחיים למעגל השני של סיפוק מזונות הקטינה ע"י שני ההורים מדין צדקה. הוא הדין לגבי הוצאות מעון, מטפלת, צעצועים ונסיעות של הקטינה".
69. עם זאת, לעניין צרכיה ההכרחיים של הקטינה (ללא הוצאות חינוך, מדור והחזקתו), מהפירוט לעיל עולה כי בפועל העמידה האם צרכים אלו על סך של 1,830 ₪, לפי הפירוט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 הבא : 900 ש"ח עבור מזון ; 450 ש"ח עבור ביגוד והנעלה, ו-480 ש"ח עבור מגבונים, מוצרי היגיינה,
2 תרופות וקופת חולים. סכום זה גבוה ואינו עולה בקנה אחד את ההלכה הפסוקה באשר
3 לגובה צרכיהם ההכרחיים של קטינים אשר אינם טעונים הוכחה. מכאן, שעה שצרכיה
4 הנטענים הנ"ל של הקטינה לא הוכחו כדבעי, אפסוק את דמי המזונות לפי שיקול דעתי
5 ואומדן הצרכים הסביר והראוי של הקטינה, בהתאם להלכה כי לשופט היושב בדין יש
6 יכולת להעריך את מזונותיהם של הקטינים (ע"א 93/85 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822; ע"א
7 246/69 אלעל נ' אלעל פ"ד כג (2) 305). לפיכך, לאור רמת החיים של הצדדים כפי שהצטיירה
8 בעיני אני מעריכה את צרכיה ההכרחיים של הקטינה בסך של 1,400 ש"ח לחודש.
9
- 10 **לעניין צרכי הקטינה מדין צדקה**, להלן נבחן את הרכיבים להם טענה האם: • **נסיעות** – 70
11 רכיב זה לא הוכח. עם זאת, הואיל וסביר להניח כי לקטינה הוצאות בגין נסיעות, הנני
12 מעמידה רכיב זה על סך של 25 ש"ח לחודש. • **צעצועים ספרים ומשחקים** – רכיב זה לא הוכח.
13 עם זאת, סביר שקיימת הוצאה כאמור, ולכן הנני מעמידה רכיב זה על סך של 50 ש"ח לחודש.
14 • **הצגות, פעילות וג'ימבורי** – רכיב זה לא הוכח. עם זאת, הואיל וסביר להניח כי לקטינה
15 הוצאות בגין רכיב זה, הנני מעמידה רכיב זה על סך של 50 ש"ח לחודש. • **ימי הולדת ומתנות** –
16 רכיב זה לא הוכח. כמו כן, בחקירתה אישרה האם כי האב קונה בעצמו מתנות לימי הולדת
17 בימים בהם הוא הולך עם הקטינה לגן (עמ' 18 לפרו' ש' 13). לפיכך, הואיל והוכח כי
18 לקטינה הוצאות בגין רכיב זה, הנני מעמידה רכיב זה על סך של 25 ש"ח לחודש. • **חוגים** –
19 מדובר בהוצאה אשר נוכח הכנסות הצדדים ובהיותה הוצאה המשתנה על פי צרכי הקטינה
20 והעדפותיה, יש להשית את העלות בגין הוצאה זו באופן שוויוני על הצדדים, כפי שיפורט
21 בסיפא פסק הדין. עם זאת, חרף עתירת האם בעניין, לא סביר לחייב את האב, בניגוד
22 להסכמתו, בהשתתפות בהוצאה כבדה ומופרזת עבור שלושה חוגים שונים.
23
- 24 **לסיכום** האמור לעיל, אני מעמידה את הוצאותיה של הקטינה בגין צרכים לא הכרחיים על 71
25 סך נוסף של 150 ש"ח לחודש (25 ש"ח עבור נסיעות, 50 ש"ח עבור צעצועים ספרים ומשחקים, 25 ש"ח
26 עבור מתנות לחברים, 50 ש"ח עבור הצגות ופעילות). בכל הנוגע לשאר ההוצאות החריגות
27 לרבות תשלומי הזנה וסל תרבות, השתתפות בקייטנה וצהרון, צרכי לימוד ותשלומי בייס
28 עתידיים, חוגים ושיעורים פרטיים, אני מורה כי חיוב ההורים בהוצאות אלו תהא בחלקים
29 שווים, כפי שיפורט בסיפא פסק הדין.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

72. סיכומו של דבר, אני מעמידה את הוצאות הקטינה בגין צרכים הכרחיים של הקטינה על סך של 1,400 ₪ וכן בגין צרכים לא הכרחיים בסך נוסף של 150 ₪, ובסך הכל 1,550 ₪ עבור מכלול צרכיה השוטפים של הקטינה.

חלוקת זמני השהייה:

73. בכתבי טענותיו, טוען האב כי היות והקטינה שוהה מחצית מהזמן אצלו, הוא נושא בכל הוצאותיה (הן אלו ההכרחיות והן הוצאות מכח דין צדקה) עת שהותה עמו, לרבות בהוצאות מזון, היגיינה, נסיעות, ביגוד, תרופות, צעצועים, ימי הולדת, הצגות, ג'ימבורי וכו', ולכן אין לחייב אותו בתשלום דמי מזונות הקטינה לידי האם.

74. אדגיש כי חובתו של אב לשאת במזונות הכרחיים של קטין מתחת לגיל 15 חלה עפ"י הדין העברי כפי שפורש בבהמ"ש העליון מבלי להביא בחשבון את שאלת המשמורת וחלוקת השהייה (בע"מ 2561/08 פלונית נ' פלוני (20.7.08)). עם זאת, נפסק, כי במקרים מתאימים יש להביא בחשבון כי אב נושא בחלק מצרכיהם של הילדים - עת הילדים שוהים אצלו – באופן ישיר. חלוקה כזו נקבעה במצבים של משמורת משותפת וחלוקת זמנים שווה. ואולם, גם במקרים כאלה קיימת חוסר אחידות בפסיקה לגבי שיעור ההפחתה והרכיבים שיופחתו (ראו: בע"מ 318/05 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 30.1.06) – 25%, עמ"ש (מרכז) 25027-02-14 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 28.12.14) – 30%, עמ"ש (מרכז) 50603-01-14 ל.ר. נ' ד.ר. (פורסם בנבו, 6.1.15) – 50%, עמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. (פורסם בנבו, 26.3.15) – 50%).

75. בעמ"ש 1180-05-14 בעמ' 19 קבע כב' השופט שוחט:

"זמני השהות של האב עם ילדיו, שהמשמורת עליהם נמסרה לאם, אמורים להילקח בחשבון עת מחייבים אותו במזונותיהם. בזמן שהותם עמו הוא נושא ישירות במזונותיהם ובסיפוק צרכי מדורם. כשהילדים שוהים עם האב פעמיים בשבוע ללא לינה או עם לינה וכל סוף שבוע שני, קצר או ארוך, גם אז יש לקחת בחשבון, במסגרת חיובו במזונות, את העובדה כי במהלך פרקי זמן אלה הוא נושא ישירות במזונותיהם..."

76. עם זאת, כב' השופט שוחט לא קבע את שיעור ההתחשבות (עמ' 23):

"...אין אני מביע עמדה לחיוב האב במזונות ילדיו בחלוקה אחרת של זמני השהות, שאינה שוויונית. את זאת יש להשאיר לעת מוצא".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

1 בענייננו, כאמור, בימים א' ו-ג' הקטינה לנה אצל האב ואילו ביום ב', ד', ה' ושי' הקטינה לנה
2 אצל האם. כמו כן, הקטינה לנה אצל האב כל סופ"ש שני ביום שישי מתום המסגרת
3 החינוכית ועד מוצ"ש בשעה 21:00 ונמצאת אצלו כל יום חמישי מתום המסגרת החינוכית
4 ועד השעה 20:00. על פי חישוב זה חלוקת זמני השהייה של ההורים עם הקטינה הינם: 55%
5 מהזמן אצל האם, ואילו 45% מהזמן אצל האב.
6

7 בנסיבות אלו, יש ליתן ביטוי להסדרי ראייה כמעט שוויוניים אלו במסגרת קביעת חבות האב
8 במזונות הקטינה. אשר על כן, אני סבורה כי בשים לב לחלוקת זמני השהייה של הקטינה עם
9 מי מההורים ולאור הפער המסוים בהכנסות ההורים יש מקום להפחתה בסך של 40%
10 מצרכי הקטינה, באופן שחבותו של האב בצרכיה של הקטינה יעמוד על סך של 930 ₪ לחודש
11 (40% מתוך 1,550 ₪).
12

13 אבהיר, כי בקביעת שיעור ההפחתה של 40% אף נלקח בחשבון, כי מהראיות שהובאו לפני
14 עולה כי עד כה נשא האב ישירות בצרכי הקטינה בעיקר בכל הנוגע לרכיב המזון וההיגיינה
15 בעת שהייתה עימו, בעוד שיתר הצרכים שולמו על ידי האם. בעניין זה העידה האם: "כל
16 חצי שנה הילדה מחליפה ארון שלם של בגדים ולא מכסף אביה אלא רק מכספי אמה. 4.5
17 שנים א' לא קנה זוג נעליים אחד. קופת חולים אני משלמת, גן אני משלמת, צהרון אני
18 משלמת, קייטנה לקיץ אני משלמת, חוגים אני משלמת, היכן בדיוק טענתך?" (עמ' 15
19 לפרו' ש' 11-14) וכן כי היא שולחת את הקטינה לאב עם ביגוד מלא ליום המחרת (עמ' 17
20 לפרו' ש' 5-7). מנגד, טוען האב כי "כיוון שהילדה אצלי חצי מהזמן, אני קונה לה בגדים,
21 שמפו, מכבס, תולה, קונה לה אוכל ולוקח אותה לטיולים ולחוגים ולהצגות, לפרויקטים
22 ולכל דבר אפשרי שהילדה שלי רוצה" (עמ' 25 לפרו' ש' 4-6), עם זאת התרשמתי עדיין כי
23 חלק לא מבוטל מההוצאות משולמות על ידי האם. ויוזכר, כי האב לא שילם את המזונות
24 הזמניים אשר נפסקו בהחלטתי מיום 28.10.2014 עד לחודש ספטמבר 2015, ובד בבד לכך גם
25 לא נשא באופן ישיר במרבית צרכיה של הקטינה.
26

הוצאות המדור והחזקתו:

27
28
29 כעת האם מתגוררת בדירה שכורה עם הקטינה ועם הוריה והם משלמים יחדיו סך של 5,100
30 ₪ בחודש לדמי השכירות, אך היא מבקשת למצוא דירה חלופית נפרדת ועותרת כי תינתן
31 החלטה גם בנוגע למדור והוצאות החזקת המדור לכשתישא בהם באופן עצמאי (סעיף 47
32 לכתב התביעה; סעיף 44 לתצהיר עדות ראשית; וסעיף 13 לסיכומי התובעת). בע"א 328/72

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 לנגל נ' לנגל, פ"ד כז (2), 470, 474, נפסק כי אין יסוד לדרוש מאשה קודם לשכור לעצמה
2 דירה ורק לאחר מכן להתדיין לעניין המדור, אלא הצדק דורש לחייב בתשלום כסף עבור
3 המדור על מנת שתוכל האישה לשכור לעצמה דירה.
4
- 5 81. כאמור, אף הוצאות דיור ומדור הינם בגדר צרכים הכרחיים. כידוע, שיעור החיוב הרגיל בגין
6 קטינה אחת עומד על 1/3 מדמי השכירות המשולמים בפועל. בפסיקה קיימות גישות שונות
7 לגבי שיעור החיוב במשמורת משותפת: הוצאה שאינה תלויה שהות של הילדים ואינן
8 פוחתות למחצית רק בשל העובדה שהקטין נמצא במשמורת משותפת (בע"מ 318/05 הנ"ל);
9 גריעה של 25% מחיוב במזונות רגיל כ"נקודת פתיחה" ולעתים הנסיבות יצדיקו הפחתה
10 משמעותית יותר עד כדי 50% (עמ"ש 50603-01-14 הנ"ל); גריעה של 50% שכן "חבותו
11 המוחלטת של אב לשאת בהוצאות הדיור והמדור של ילדיו הקטינים עד גיל 15 הינה
12 למדור אחד.. את חובתו הוא ממלא כשהוא נושא בעלות דיורם ומדורם לתקופה שהם אצל
13 האם (מחצית) ולתקופה שהם אצלו (מחצית). העלות הנוספת שנוצרת בשל המשמורת
14 המשותפת, בגין מחצית החודש שהקטין לא נמצא אצל האב, איננה צורך
15 הכרחי ואת הנשיאה בה יש לעשות על פי דיני הצדקה" (עמ"ש 1180-05-14 הנ"ל).
16
- 17 82. בענייננו, אין המדובר בחלוקת זמן שוויונית לחלוטין של הקטינה אצל שני ההורים ואף יש
18 פער מסויים בהכנסות ההורים. עם זאת, לנוכח הסדרי השהייה הכמעט שוויוניים בין האב
19 לקטינה, לנוכח חובתו של האב להשתתף במדור סביר לקטינה ובשים לב לגובה דמי
20 השכירות שעל הפרק אשר נמוכים למדי הואיל והאם שוכרת דירה ביחד עם הוריה ובדומה
21 לאמור לעיל בנוגע לשיעור חבותו של האב להשתתף בצרכיה השוטפים של הקטינה - אני
22 מורה על גריעה בשיעור של 40% בגין חלקו של האב במדורה של הקטינה. כך, היות ונכון
23 לעכשיו מתגוררת האם עם הוריה אני מעמידה את חלקה של האם בדמי השכירות ב-1/3
24 מהסך של 5,100 ₪ לחודש- דהיינו 1700 ₪, ואת חלקה של הקטינה ב-1/3 מתוך חלקה של
25 האם- דהיינו 560 ₪ לחודש. לפיכך, אני מורה כי האב ישלם לידי האם סך של 340 ₪
26 לחודש (1/3 מתוך 1700 ₪ פחות 40%). עם מעבר האם למדור עצמאי, אני מעמידה את גובה
27 דמי השכירות הסבירים על 3,000 ₪ בחודש, ואת חלקה של הקטינה ב-1/3 מסכום זה.
28 לפיכך, אני מורה כי בכפוף להמצאת חוזה שכירות תקף ע"ש האם, ישלם האב לידי האם סך
29 של 600 ₪ לחודש (1/3 מתוך 3,000 ₪ פחות 40%).
30
- 31 83. לעניין קביעת דמי השכירות הסבירים, יובהר, כי אומנם לטענת האם עלות דמי השכירות
32 הממוצעים של דירה המותאמת עבורה ועבור הקטינה באזור מגוריה עומד על סך של 4,000
33 ₪ לחודש (ס' 47 לכתב התביעה), אך משהאם לא הביאה ראיות לתמיכה בטענתה זו, בשים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 לב לכך שדמי השכירות הנטענים בגין מדורו של האב עומדים על סך של 2,900 ₪, מתוך
2 ניסיון בית המשפט ובשים לב לכך שיש לחייב את האב בהתאם למדור "סביר" ו-"הכרחי"
3 ולא בהתאם למדובר שהינו בגדר מותרות (ר' למשל פסק דינו של כב' השופט א. זגורי
4 בתמ"ש (טב') 53053-02-11) – הועמדו דמי השכירות הסבירים על סך כולל של 3,000 ₪
5 לחודש.
6
- 7 **84. אשר להוצאות החזקת המדור, בתצהיר העדות הראשית טענה האם כי מלוא הוצאות**
8 **החזקת המדור מסתכמות בסך של 2,285 ₪ לחודש, עבור כל דיירי הבית (כאשר היא**
9 **מעריכה את חלקה של הקטינה בהן ב-30%), על פי הפירוט הבא: ארנונה- 470 ₪, מים –**
10 **225 ₪; ועד בית- 150 ₪; חשמל – 367 ₪; גז – 150 ₪; אגרת טלוויזיה- 43 ₪; טלפון**
11 **ואינטרנט 200 ₪; כבלים 280 ₪; תיקונים וחומרי ניקוי- 400 ₪ (ר' בס' 44 לתצהיר העדות**
12 **הראשית). לתמיכה בטענתה, צירפה האם את האסמכתאות הבאות (נ/י לתצהיר העדות**
13 **הראשית): • דרישה לתשלום אגרת רשות השידור לשנת 2013 ו-2014 בסך 1073 ₪, אך**
14 **בחקירתה העיד האם כי האגרה בוטלה לאחר ששילמה את הקנס (עמ' 19 לפרו' ש' 17); •**
15 **חמישה חשבונות תקופתיים עבור גז משנת 2015 בסך ממוצע כולל של 346 ₪ עבור חודשיים**
16 **• שני חשבונות תקופתיים עבור מים וביוב משנת 2015 בסך ממוצע של 533 ₪ לחודשיים •**
17 **שבעה חשבונות חודשיים ישנים עבור טלפון ואינטרנט משנת 2013 בסך קבוע של 94 ₪**
18 **לחודש, תוך שמעיון במסמך זה עולה כי ההוצאות להן טענה האם אינן תואמות את**
19 **ההוצאות בפועל • חמישה חשבונות חשמל דו חודשיים לשנת 2015 בסך ממוצע של 727 ₪**
20 **לחודשיים.**
21
- 22 **85. ומנגד, טען האב כי הוצאות החזקת המדור להן טענה האם מופרזות היות ומקיימות שלושה**
23 **בגירים מלבד הקטינה ואלו שוהים שעות רבות בבית (הוריה של האם הינם פנסיונרים) כך**
24 **שחלקה היחסי של הקטינה בהוצאות נמוך בהרבה משליש, כמו כן שאביה של האם משלם**
25 **על הכבלים וכי האם לא צירפה אסמכתאות לוועד הבית, תיקונים, אחזקה שוטפת וארנונה.**
26
- 27 **86. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי האם הוכיחה את הוצאת אחזקת המדור כנדרש. עם זאת, ניתן**
28 **להעריך את הוצאות אחזקת המדור של שלושה מבוגרים וקטינה על סך של 1,500 ₪ לחודש**
29 **כאשר חלקה של האם עומד על 500 ₪ לחודש. שיעור השתתפותו של האב בתשלום הוצאות**
30 **אחזקת המדור עומד על 1/3, קרי 166 ₪ לחודש. כן, יש ליתן את הדעת כי גם הוצאות**
31 **החזקת המדור מושפעות מהצריכה בפועל, והאב נושא בהוצאותיה אלו של הקטינה ישירות**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

לעת שהקטינה שוהה עימו. לפיכך, אני מורה כי על האב לשאת בהוצאות אחזקת המדור של הקטינה בסך של 100 ₪ לחודש (1/3 מתוך 500 ₪ פחות 40%).

מזונות לאחר גיל 15 :

87. בעמ"ש 1180-05-14, שם, פירט כב' השופט ש. שוחט בהרחבה אודות חיובם של ההורים במזונות ילדיהם הקטינים בהתאם להלכה היהודית ובפסיקות בתי המשפט, ובין היתר, קבע כדלקמן:

"חיובו של אב במזונות ילדיו מעל גיל 15 שנים ועד גיל 18 שנים חד וברור. החיוב הוא מכוח דיני הצדקה, הן לצרכים ההכרחיים והן לאלה שמעבר להם... בחיוב על פי הצדקה שווים האם והאם. בניגוד למה שנקבע בעמ"ש (מרכז) 50603-01-14 הנ"ל, לא מצאנו בפסיקתו של בית המשפט העליון קביעה לפיה יש להטיל על האב חובת צדקה מוגברת (ההדגשה במקור)".

88. ובעמ"ש (ת"א) 41769-10-13 פלוני נ' מ.כ.פ (פורסם בנבו, 27.8.15) נקבע:

"הנה כי כן, בעת שעסקינן במשמורת משותפת, ככל שהשהות אצל כל אחד מההורים זהה לחלוטין, אזי רכיב השוני בזמני הטיפול בילדים כפי שבא לידי ביטוי בפסיקה הדנה ביישום סעיף 3 לחוק המזונות, אינו נצרך. מנגד, השאלה המרכזית שיהיה מקום להידרש לה, הינה היכולות הכלכליות של כל אחד מההורים (בראיה רחבה, כפי שנקבע ב-בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (23.6.09)), ובעיקרן ההכנסות הפנויות של כל אחד מן ההורים, וכך היחס בין הכנסות אלו. לא למותר לציין, כי ניתן יהיה להידרש בבואנו לבחון שאלה זו לשאלת אופן יישום הרכיבים מדין צדקה של הורה זה או אחר ובהתחשב בצרכיו הוא, וכפי שמוצאים אנו בפסיקה, בעת שעסקינן בשאלת חיוב מדין צדקה.

מכאן, שככל שייקבע שלא קיים פער כלכלי בין ההורים, פער שיש מקום להתחשב בו, אזי לכאורה אין מקום שלא להורות כי ההורים שניהם יישאו באופן שווה בכל צרכי הילדים, ובאופן שלא יוטל חיוב של תשלום מהורה אחד למשנהו, אלא כהחזר חלקו בהוצאה זו או אחרת, ששולמה ע"י ההורה האחר".

וכן :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

1 "טרם סיום הפן הנורמטיבי, אני מוצא לנכון להדגיש כי אין אני נדרש לשאלה
2 הכללית של חיוב אב במזונות ילדיו שבין גיל 15 ל-18 בעת שלא מדובר במשמורת
3 משותפת, ואין באשר הובא לעיל משום מקור ל"פתיחת" חיובים שנקבעו
4 מלכתחילה עד גיל 18 או כמקור לדעה לפיה יש לערוך אבחנה בפסיקת המזונות,
5 בעת שלא מדובר במשמורת משותפת, בין שיעור החיוב של האב עד גיל 15
6 ולאחריו".
7

8 89. בענייננו, עת תגיע הקטינה לגיל 15 יש להטיל חבות גם על האם במזונותיה מכוח דיני צדקה.
9 לפיכך, הואיל וקיים פער מסוים בהכנסות הצדדים ובשים לב לכך שהסדרי הראייה הינם
10 רחבים אך לא לגמרי שוויוניים- אני קובעת כי עם הגיע הקטינה לגיל 15 יעמדו חיוביו של
11 האב במזונות הקטינה, לרבות הוצאות המדור והחזקתו, על סך של 300 ₪ לחודש.
12

סוף-דבר :

13
14
15 90. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלבנטיים כאמור לעיל; הן ההלכות המשפטיות והן
16 העובדות והממצאים כפי שעלו מהראיות שהונחו לפני - אני קובעת כי האב יישא בתשלום
17 מזונות הקטינה כדלקמן:
18

19 א. ממועד הגשת התביעה ועד ליום 15.3.15 (המועד בו ניתנה החלטתי בה עוגנו הסדרי
20 הראיה הנרחבים בין האב לקטינה) תעמוד החלטתי למזונות זמניים על כנה.
21

22 ב. החל מחודש אפריל 2015 ועד הגיע הקטינה לגיל 15 שנים ישלם האב לידי האם
23 למזונותיה השוטפים של הקטינה סך של 930 ₪ לחודש. כמו כן, החל ממועד זה
24 ישלם האב בגין חלקה של הקטינה בהוצאות המדור והחזקתו סך של 440 ₪
25 לחודש.
26

27 ג. לעת שהאם תשכור דירה, ישלם האב לידי האם בגין חלקה של הקטינה בהוצאות
28 המדור ואחזקתו, בכפוף להצגת חוזה שכירות תקף, סך של 600 ₪ לחודש, בצירוף
29 סך של 100 ₪ לחודש בגין הוצאות החזקת המדור (להלן: "דמי המזונות").
30

31 ד. דמי המזונות ישולמו בכל 1 לחודש (עבור אותו חודש) עד שימלאו לקטינה 15 שנים.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 ה. עם הגיעה הקטינה לגיל 15 שנים, יעמוד החיוב במזונותיה לרבות הוצאות המדור
2 ואחזקתו על סך של 300 ₪ לחודש.
3
4 ו. בנוסף לדמי המזונות החל ממועד הגשת התביעה ישלם האב לידי האם:
5
6 (1) מחצית מהוצאות החינוך של הקטינה (לרבות הזנה וסל תרבות) וכן מחצית
7 מהוצאות הצהרון עד לכיתה ג' (כולל) לפי תעריף מתנ"ס/ויצ"ו; מחצית
8 עלות חוג אחד לקטינה לפי תעריף עירוני או מתנ"ס וכן מחצית עלות
9 מחזור אחד של קייטנה לפי תעריף עירוני או מתנ"ס; מחצית משיעורי עזר
10 לקטינה בהתאם להמלצה של יועצת/מחנכת/מורה מקצועית בבית הספר –
11 והכל כנגד הצגת קבלות.
12
13 (2) מחצית מהוצאות הבריאות של הקטינה אשר אינן מכוסות על ידי סל
14 בריאות ו/או ביטוח בריאות אחר, לרבות טיפולי שיניים, טיפולים
15 אורתודנטיים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים וכיו"ב – והכל
16 כנגד הצגת קבלות.
17
18 ז. יובהר כי על האם לעשות מאמצים למצות את זכויותיה לקבל הנחות ו/או החזרים
19 אל מול הגופים הרלבנטיים, וככל שיתקבלו הנחות ו/או החזרים כאמור יחושב
20 חלקו של האב בהתאם. כן למען הסר ספק, על האם למצות את האפשרויות
21 הקיימות במסגרת סל הבריאות ו/או ביטוח הבריאות המשלים של הקטינה.
22
23 ח. האב יהא רשאי לקזז סכום ששילם לאם עבור מזונות הקטינה כנגד הצגת קבלות
24 ו/או אסמכתאות תקפות.
25
26 ט. הסכומים הנ"ל יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים
27 ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.
28
29 י. מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה, כפי
30 פורסם/יפורסם ב-15 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע
31 בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
32
33 יא. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד
34 לתשלום לבין הפירעון בפועל.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 2019-07-14 ט' ואח' נ' א'

- 1 יב. קצבת הביטוח הלאומי המשתלמת עבור הקטינה תועבר לידי האם.
2
3 יג. בשלב זה לאור חלוקת זמני השהייה הכמעט שיוונים איני קובעת מזונות לקטינה
4 לאחר גיל 18 שנים. ניתן יהיה לעתור בעתיד לעניין זה.
5
6
7 91. לאור תוצאת פסק הדין במסגרתה התקבלו טענות חלקיות של מי מהצדדים ונדחו טענות
8 אחרות - כל צד יישא בהוצאותיו.
9
10 92. המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.
11
12 93. תמ"ש 2019-07-14 - ייסגר.
13
14
15 ניתן היום, ז' סיוון תשע"ו, 13 יוני 2016, בהעדר הצדדים.
16

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

17
18
19
20
21
22
23
24